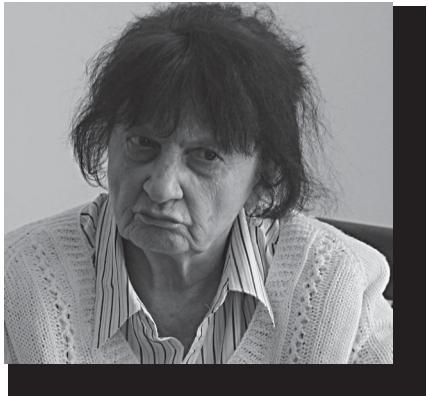

ენა ყოფილების სახლია. ამ სამყოფლოს წალში ცნოვრობს ადამიანი, მთა ზრუნველი და შეძლებელი. ის ამ სამყოფლოს ძეველია. ენა თვით ყოფილების სინათლის შეძლებით აკავნას.

მარტინ პალუკერი

ნათელა აფხაიძე

ენა, მეტყველება, აზროვნება

1. ენათა პარტიტურა და სამყაროს ფერადი პალიტრა

ქართული სიტყვა წააგავს კლდის ლოდს, თითოეული განსხვეულებული სიტყვა – ქვაში ნაძერწეანდაკებას, ბრინჯაოში ჩამოსხმულ კომპოზიციას, ხოლო წინადადებაში გამოჭედილ აზრი – კლდეების ჯებირებში ჩასმულ ფერწერულ ტილოს, ქართული სამყაროს სემანტიკური აღქმის სურნელით აღვსილს.

ქართული ენა მოითხოვს არა ენის ჩრდილისა და ბერებზე სრიალს, არამედ ბერებზე მტკიცედ და მყარად დაგომას, აზრის მკვეთრად და მყაფიოდ ჩამოყალიბებას, ინტონაციის სიღრმეს, დამაჯერებლობასა და აზრის სიდიადეს.

ქართული ენა ვერ იტანს უსუსურობას, მისავათებულობას, სიყალბეს, სიცრუეს, პირფერობას; ითხოვს სრულფასოვნებას, აზრის ლაპიდარობასა და სრულებრივობას.

ქართული წინადადების იმპლიციტიურ არსები ისმის ბუნების პოლიფონიური იდუმალი ბუნები; ქართველ კაცში ქეშეცნულად დაფარული ზეაწეულობა, რაინდობა, ხოლო ქართველ ქალში ჩაძირული ფეხვებამდგარი კდემა და იავნანის ჰანგების ყოვლისშემძლეობა, ვევზოთან მორკინალი ყმის დედის საოცარი გოდება – თანაგანცდის საოცარი ნიმუში.

რესული ენა პუანტებზე მდგომი ენაა; როგორც კი ჩამოცურდები, ენა კარგავს თავის ნამდვილ სახეს – ფილიგრანობას, სინატიფეს, მუსიკალურ ჟღერადობასა და აზრის სიძლიერეს (სიმბაფრეს). ეს მაქმანებიანი სამყაროა, რომლის უგულვებელყოფა აქნინებს მის სულს, მასში ჩაძირულ აზრებს ელფერს უკარგავს. ის ამავდროულად სიტყვის მრავალწახნაგოვნი სემანტიკით გაუღენთილი პოლიფონიური ენაცა.

რესული ენა, შედის რა ინდოევროპულ ენათა ჯგუფში, ადვილად ახერხებს ამ ჯგუფში შემავალი ენების ლიტერატურული მემკვიდრეობის სრულყოფილად და სრულფასოვნად თარგმნას. მისი ცოდნა გზამკვლევა მსოფლიო ლიტერატურული საგანძურის გასაცნობად.

გერმანული ენა არქიტექტურული ენაა. მისი სტრუქტურა მოვლენების პოლიფონიური გააზრების საშუალებას იძლევა. პოლიფონიური მუსიკის მსგავსად მასში ჩაძირულია მოვლენების ცალკეული სურათები, რომლებიც მთლიანობაში ქმნიან ერთ უზარმაზარ აზრობრივ ტილოს – ერთ აზრობრივ ხატს.

გერმანული ენის სინტაქსური სტრუქტურები მეტად მყაფიოა. სინტაქსური სინონიმია იძლევა აზრის ფართო მოცულობით გავრცელების საშუალებას.

შეიძლება ითქვას, რომ ამ ენაში დავანებულია ენების სააზროვნო სისტემებში გამეფებული ყველა სიმნელე – სქესი, ბრუნება, უღლება, ზმნის ანალიტიკური ფორმები; ამავდროულად ერთი მხრივ, სინტაქსის ერთერთი ურთულესი სახე – ჩარჩოს კონსტრუქცია, ხოლო მეორე მხრივ – ხაზოვნი კონსტრუქციები თავიანთი მრავლფეროვანი თუ მრავალწახნაგოვნი ფორმებით. ეს ორი ერთმანეთის საპირისპირო კონსტრუქცია ხელს კი არ უშლის ერთმანეთს, პირიქით, ავსებს და ქმნის ნოყიერ ნიადაგს აზრის ნათლად, მყაფიოდ და სრულყოფილად ჩამოყალიბებისათვის.

ინგლისური ფერწერული ენაა, ხოლო რაც შეეხება ფრანგულსა და იტალიურს – ისინი მუსიკალური ენებია.

ქართველი ენა არის დრომის, უნაპირო, ბრძენი, თავშედაბალი და მუსწვდომელი, კითარცა გონიერი და სიყვარული. მისი სათავე ისეული უცნობია, როგორც მეღვისეგვე მასამთავრისა. მასშია მოული საქართველო. განაუზულშე გამღილი კარძივით მშვენიერის ივი და ახლად-ამისული მშის ცნოველისმყოფელი სიცივით სამო, ცისფერის მისი სამოსი, შეცა მისი საწყისი, უფალის მისი მშობელი და მფარველი. სიტყვა მისი მჭრელის, კითარცა დაეთ აღმაშენებლის ხმალი, ძლიერის, როგორც სკეტი ცნოველი და ნაში, კო კუაკულშე მარვალიტად დაკადული დალის ნაში.

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი უწმიდესი და უნტარესი იღვა მეორე

2. გრამატიკის რაობა

წინადადების სწორი წაკითხვისა და მისი შინაარსის სწორი ინტერპრეტაციის საშუალებას იძლევა გრამატიკის სინტაქსური და სინტაქსურთ ფორმას იმთავითე ტექსტის პორიზონტალური მსვლელობის სწორი აღქმა საძირკველია ტექსტის აღეკვატური აღქმისა და ავტორის ნააზრევის სწორი გაგებისათვის. ასეთი სახის მიღვომა იძლევა საშუალებას:

- თავად ტექსტი გააზრებულად და ადგილად იქნას აღქმული, ხოლო საჭირო შემთხვევაში ადგილად შე(და)სწავლილი;
- სწორად ჩამოვაყალიბოთ სათქმელი, მით უმეტეს და განსაკუთრებით, რთული აზრი;
- გააზრებულად შევისწავლოთ ენის ფუნდამენტური კანონზომიერებები; როგორც პორიზონტალური, ასევე გრამატიკის ვერტიკალური ჭრილის ცოდნა, საყრდენია შედეგებზე ორიენტირებული განათლებისათვის;
- მიღწეულ იქნას, რომ განათლებამ და საგანმანათლებლო საქმიანობამ შეიძინოს პრესტიჟულობა ასეთი სახის ფუნდამენტური ცოდნის წყალობით;
- გვქონდეს მტკიცე საყრდენი დიალექტიკური მსჯელობისათვის;
- გვეხმარება აზრის სწრაფ ჩამოყალიბებაში;
- ღრმად გავაანალიზოთ მოვლენები;
- ზუსტად, სწორად და აღეკვატურად ვთარგმნოთ ტექსტი უცხო ენებიდან;
- გადავწყვიტოთ “მანქანური” თარგმნის პრობლემები;
- ხელი შევუწყოთ ორატორული მეტყველების ჩამოყალიბებას, რაც თავისთავად ნიშნავს ტექსტში სიტყვის სემანტიკისა თუ წინადადების შინაარსის სწორ წვდომას.

ყოველივე ზემოთქმული იძლევა საშუალებას, ხმაში სწორად იქნას ჩაქსოვილი სიტყვისა თუ წინადადების სემანტიკა. ის, რაც დაფარულია წერისას, ზეპირი მეტყველების დროს იწყებს ზედაპირზე ამოსვლას. ორატორს ეძლევა საშუალება, ინტონაციით და ლოგიკური მახვილებით ხაზი გუსვას არსებით სათქმელს.

ორატორული ხელოვნება მოითხოვს მაღალ სალიტერატურო ენას, მაღალ სტილს, დღევანდელი ოფიციალური სტილისგან განსხვავებით, რომელიც დამბიმებულია მომეტებული, მომძლავრებული უცხო სიტყვებითა და კალკებით.

ორატორულ ხელოვნებაში ყოველ სიტყვას დიდი წონა გააჩნია, ყოველ შემთხვევაში, უნდა გააჩნდეს, მაშინ როდესაც ყოველდღიურობაში, დღევანდელ ყოფაშიც, ქართული სიტყვების მნიშვნელობა დაკინობულია. მეცნიერების ნებისმიერ სფეროში მაღალი განათლების საფუძველია ტექსტის სწორი წაკითხვა, მისი აღეკვატური აღქმა. დაფარული აზრის წვდომის ერთ-ერთი ხელშესახები გასაღები სწორედ ენაა. ენა ხდის უჩინარ აზრს საჩინოდ. ენის ანატომიის კარგი ცოდნა საწინდარია სწორედ ჩვენს სამყაროში არსებული ცოდნის საგანმურის აღეკვატური შემეცნებისთვისაც და მისი გამოყენებისთვისაც.

3. ენა, მეტყველება და გლობალური აზროვნება

3.1. ენა და ორატორული ხელოვნება

რას ნიშავს ორატორული ხელოვნების დაუფლება?¹ პირველ რიგში, თავის ტვინის მარცხენა და მარჯვენა ჰემისფეროების მთლიანად დატვირთვას, რაც აძლევს ინდივიდს საშუალებას, სრულყოფილად დაუფლოს გამთლიანებულ აზროვნებას²; ხოლო რაც შეეხება თავად გამთლიანებულ აზროვნებას,ის იძლევა კოსმოსში „გასვლის” საშუალებასა და ტრანსცენდენტული ცოდნის მიღებას.

რა ევალება მარცხენა ჰემისფეროს?

- ნებისმიერი მოცუმული ენის ფონეტიკური წესების დაუფლება, როგორც თთოველი ბგერის სწორი, ასევე ყოველი სიტყვის მართებულად, გამართულად, წესისამებრ წარმოთქმა;
  - ტექსტის სინტაქტური ანალიზი, ანუ წინადადებების სწორი აზრობრივი დაყოფა;
  - ტექსტის სინტაქსური ანალიზი, ანუ ცალკეული აზრობრივი ერთეულების ფუნქციის განსაზღვრა წინადადებებში;
  - ტექსტის მორფოლოგიური ანალიზი, ანუ რატომ იქცევა წინადადების ესა თუ ის წევრი სხვაგვარად – რა მორფოლოგიურ წესს ემორჩილება;
  - ტექსტის ლექსიკური ანალიზის წარმართვა – რა მართავს წინადადებების წევრებს, ანუ წარმმართველი მეტყველების ნაწილების (ზმების, არსებითი სახელების, ზედსართავი სახელების, ზმიზღვების) სიღრმისეული სემანტიკური ანალიზი; ყველა ენისთვის თვისებრივია კერძოდ მისთვის დამახასიათებელი მართვა და ამის ცოდნა, მისი დანახვა წარმოადგენს ენის შესწავლის დროს ერთ-ერთ მნიშვნელოვან საკითხს, ვინაიდან ენა ამა თუ იმ ხალხის სამყაროს შემცნების უშუალო ამსახველი და წარმომჩენია;
  - დასასრულ, ტექსტის ზეპირად, შეუცდომლად დასწავლა, რაც ნიშნავს:
    - სიტყვების მარაგის დაგროვებას;
    - სინტაქსური მოდელების სწორად ხმარებას;
    - და, რაც მთავარია, მესხიერების გაწაფვას, ანუ დამახსოვრების ხელოვნების დაუფლებას, განსაკუთრებით კომპიუტერიზებულ სივრცეში, როდესაც ადამიანის მეხსიერება სულ უფრო და უფრო ჩოლონადიბა.

რა ევალება მარჯვენა ჰემისფეროსი? მხატვრული კითხვა, რაც გულისხმობს ხატოვანი აზროვნების დაუფლებას. რის საფუძვლზე? უპირველეს ყოვლისა, მარცხენა ჰემისფეროში ჩატარებული ყველა ანალიზის საფუძველზე, რამაც ხელი უნდა შეუწყოს წასაკითხი ტექსტის სწორი სემანტიკური კუთხით წარმოჩენას.

აი, რომ გვეკვიდების ტექნიკის სუმინიჭებული კუთხით სწორი ცარმოჩენა:

- ვინაიდან ნებისმიერ ენაში სიტყვების აქვს მრავალგვარი მნიშვნელობა, ამიტომ უნდა მოხდეს ტექსტი სიტყვის სწორი სემანტიკური რეალიზაცია, ანუ სიტყვის იმ ერთადერთი მნიშვნელობით წარმოჩენა, რაც მას კონტექსტში აკისრია;
  - სიტყვის იმ ელფერით, იმ სემანტიკური შეფერილობით წარმოთქმა, რასაც მისგან ტექსტის შინაარსი მოითხოვს;
  - გამოყენებულ უნდა იქნეს ხმის მოღულაციის ყველა რეგისტრი, ყველა სახის პაუზა და მუსიკაში არსებული ყველა ნიუანსი;
  - საჭიროა სახის ნაკვთების, მიმიკის დახვეწა, რაც განაპირობებს მოცემული სიტყვის სემანტიკის უფრო სრულად და წინადადების შინაარსის უფრო ნათლად წარმოჩენას;
  - საჭიროა ჟესტიკულაციის დაუფლება, ანუ ხელების ოპტიმალურად გამოყენება, რასაც იგივე დანიშნულება აქვს, რაც მიმიკას;
  - საჭიროა ტორსის კონტროლირება, ანუ შენი თავის გარედან დანახვა, რამდენად ადეკვატურია იგი არსებულ ვითარებაში;

¹ Paul L. Soper, Basic Public Speaking. - Oxford University Press, 1963, 3d ed. - illus. xviii, 369 pp. აგტორი ამ წიგნისა, ორმეტსაც პერვა „ორატორული ხელოვნების საცეკვლებები“, მკონტველს მიმართავს სიტყვებით: „,ჩემირი აზროვნების დაუცვლება — ამ, გველაზე უფრო ძარღვას გაცემითიღ, ორმეტსაც თქვენ ამ კურსიდან დაისწავლით“. ასე ებმაანება წინამდებარე წერილი და ჩემი მიერ მოხმობილი წიგნი ერთმანეთს: სწორი აზროვნების გარეშე წარმოუდგენელია ორატორობაში დაოსტატებება (რედ.).

² Сб.: Ротенберг В. С., Бондаренко С. М. Функциональная асимметрия полушарий мозга, типы мышления и обучение // Мозг.

— მარჯვენა ჰემისფეროს დატვირთვისას ყოველივე ზემოთქმულს საფუძვლად უნდა ედოს დაზეწილი, რაფინირებული მგრძნობელობა, შინაგანი ცეცხლი, წვა და დიდი ენერგიის ძალისხმევა.

როგორც დავინახეთ, სწორედ ორივე ჰემისფეროს პარმონიული მუშაობა მისცემს ინდივიდს საშუალებას, დაეუფლოს როგორც სწორ აზროვნებას, ასევე სწორ მეტყველებას; ხოლო აზროვნების ასეთი სახით წარმართვა მისცემს საშუალებას, გასცდეს ემპირიულ წარმოდგენებს, სრულყოს მარჯვენა ჰემისფეროში არსებული ინტუიციური შესაძლებლობები, გავიდეს ირაკიონალურ (ტრანსცენდენტულ) განზომილებაში და მიუახლოვდეს ჭეშმარიტ ცოდნას.

3.2. ავთენტიკური და ლოგიკური მეხსიერება და მათი ურთიერთდამოკიდებულება

ლოგიკური მეხსიერება მეფეა, რომელსაც უნდა ექვემდებარებოდეს როგორც მექანიკური, ვიზუალური და სმენითი, ასევე ასოციაციური მეხსიერება. დაქვემდებარებული მეხსიერების გამოყენება, ამ გზაზე სიარული, საბოლოოდ მაინც მოითხოვს განზოგადებას, ენის მოვლენების არსის განხილვას და ლოგიკურ-აბსტრაქტულ აზროვნებამდე მის დაყვანას.

ენაში ავთენტიკური მეთოდის გამოყენება წაგავს გაუკვალავი გზით ციცაბო მთაზე ასვლას – ან დაცურდები, ან მხოლოდ დიდი წვალების შემდეგ, დროისა და ენერგიის უზომო დანაკარგის ხარჯზე, მიაღწევ დანიშნულ ადგილს.

რაც შეეხება ლოგიკის საფუძველზე ენის შესწავლას, ის აძლევს ინდივიდს საშუალებას, უკვე აღრეულ ასაკში, მცირე დროში, ინტელექტუალურ ცნობიერებაზე დაყრდნობით დაასრულოს ენის მატერიალური, ხელშესახებ-თვალსაჩინო სამყაროს კვლევა-ძიება, რაც მოგვიანებით მისცემს მას საშუალებას, შეიმტცოს ენის უფრო ღრმა, სულიერი პლასტები და ჩასწვდეს ენის კოსმოსურ არსის.

დაბოლოს, დასკვნის სახით შეიძლება ითქვას, რომ ენის ლოგიკური გააზრება

- აყალიბებს ანალიტიკურ აზროვნებასა და ლოგიკურ შსჯელობას;
- ხელს უწყობს მეხსიერების გაწაფვას, ჩვების გამომუშავებას, ნასწავლი მასალა „გადაიტანოს“ და შეინახოს მეხსიერების ნიშაში;
- ხელს უწყობს სწორი მეტყველების ჩამოყალიბებასა და ხატოვანი აზროვნების გაღრმავება-სრულყოფას. ეს უკანასკნელი ამახვილებს, აფაქიზებს მარჯვენა ჰემისფეროში არსებულ ინტუიციას.

3.3. წინადაღება, როგორც სულიუნურის ვარტუალური სამყარო

წინადაღება წააგავს არქიტექტურულ ნაგებობას, რომელიც შედგება სხვადასხვა ყაიდისა და დანიშნულების დარბაზისგან; ზოგი დარბაზი იძენს დამოკიდებული წინადაღებების სახეს, ზოგი ინფინიტიკური კონსტრუქციების ან რთული და ზერთული განსაზღვრებითი სინტაგმების ფორმას.

წინადაღებაში გამოყენებული რთული სიტყვები ემსგავსება კომპოზიციურად რამდენიმე ფიგურისგან აგებულ ქანდაკებებს, დანარჩენი სრულმძიშვნელოვანი სიტყვები ცალკეულ ქანდაკებებს, ცალკეულ კომპოზიციებს, არასრულმძიშვნელოვანი სიტყვები – წინდებულები და კავშირები თავიანთი პლასტიკითა და ფუნქციით წააგავს აკრობატს, აკრობატივით მოძრავია.

წინადაღების სემანტიკა იძლევა ფერწერულ სურათს, წარმოსახვით ხატს.

რაც შეეხება ენის მუსიკალობას, ის მთელი სისრულით სწორედ ორატორული ხელოვნების პროცესში მუღავნდება.

წინადაღების იმპლიციტურობა შეფარულია ტექსტის ინტერპრეტაციაში – მის ჰერმენევტიკაში. რაც შეეხება კონტექსტის ექსპლიკაციას, ჭეშმარიტად ის მხოლოდ ცალკეულ ინდივიდში მუღავნდება.

ჩნდება კითხვა – რა კავშირი შეიძლება ჰქონდეს ენას კოსმოსთან?

თუ კოსმოსთან მიახლოების, სამყაროს აზრების შეცნობის მიზნით ადამიანები მიმართავენ სხვადასხვა სულიერ და რელიგიურ გზას (ლოგიკას, მედიტაციას და სხვ.), ასევე სჭირდება ენასაც ჩაღრმავება-ჩაძიება. გასათვალისწინებელია, რომ ეს გზა ყოველთვის როდი იქნება ჭეშმარიტი.

ენაში ფარულად, იმპლიციტურად, მთელი სამყაროსეული ცოდნაა ჩაღებული, მაგრამ მას გამეღავნება,